

РЕШЕНИЕ

№ 753

гр. София, 29.11.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АПЕЛАТИВЕН СЪД - СОФИЯ, 13-ТИ ТЪРГОВСКИ, в публично заседание на петнадесети ноември през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Христо Лазаров

Членове: Женья Димитрова

Николай Ст. Метанов

при участието на секретаря Невена Б. Георгиева
като разгледа докладваното от Христо Лазаров Въззивно търговско дело № 20221001000666 по описа за 2022 година

Производството е по реда на глава двадесета – Въззивно обжалване от ГПК.

Образувано е по въззивна жалба от ищеца – Сдружение „Музикаутор“, ЕИК 831005050, чрез юр. К. срещу решение № 453 от 26.04.2022г., по т.д. № 20211100901354 по описа на СГС за 2021г., VI-4 състав, с което са отхвърлени исковете срещу „Джейпи къмпани“ ЕООД за сумата от 6 000 лева – обезщетение за имуществени вреди от нарушенията върху авторските права, на съчетани с текст музикални произведения – „Girls Need Love“ /Remix/, чиито композитори и автори на текста са Уолкър, Самър и Арчър, Арсенио; „The Worst“ – Jhene Aiko, чиито композитори и автори на текста са Картър, Шон, Чайломбо, Джаней Айко, Хюго, Чад, Робинсън, Мак, Уарфилд, Браян Кейт, Уилямс, Фарел Ел; „Sky Walker“ – Miguel Feat. Travis Scott, чиито композитори и автори на текста са Чайед, Рохе, Перез, Нейтън; Мигел Пименте и Уебстър, Джакс; „Pretty Little Fears“ – 6 Lack Feat. J. Cole, чиито композитори и автори на текста са Кол, Джермейн Ел, Рабитч, Джейкър, Валантин Рикардо, Валдез Младши, Уилямс, Тейлър Матю Карл; „Boo'd up“ – Ella Mai, чиито композитори и автори на текста са Допсън, Ларанс, Хоуел, Ела, Джеймс, Джол и Макфларън, Дайдън; „Hotline Bling“ - Drake, чиито композитори и автори на текста са Греъм, Оубри; Джефрис, Антъни и Томъс, Тими, изразяващи се в неправомерно използване чрез излъчването им без разрешение на 05.06.2021г. в търговски обект „Gato Negro“ в гр.София, ул. “Варна“ до бл. 351.

Въззивникът/ищецът - Сдружение „Музикаутор“ счита, че обжалваното решение е

неправилно поради нарушение на материалния закон, неоснователно и необосновано, както и постановено в съществено нарушение на съдопроизводствените правила и вътрешни противоречия със събрания доказателствен материал. Твърди, че първоинстанционният съд неправилно не е кредитирал показанията на свидетеля П., които били с висока степен на достоверност, с оглед професионалната му дейност – установяване на неправомерно използване на произведения обекти на авторското право. В този смисъл било и решение № 824 от 29.04.2022г., по в.т.д. № 161/2022г. по описа на САС. На следващо място твърди, че по делото липсвали показания на свидетели на ответника, който да оборвали дадените показания от свидетеля на ищеца, поради което цитираната в обжалваното решение практика на съдилищата била неприложима. Цитира множество съдебни решения, в които предявените искове са уважени при идентични свидетелски показания, дадени от заинтересован свидетел и при съобразяване на чл. 172 от ГПК. Моли въззивния съд да отмени изцяло обжалваното решение и да постанови друго, с което да уважи предявените искове като доказани по основание и размер, както и искането по чл. 95б, ал. 1, т. 6 от ЗАПСП. Претендира разноски за двете инстанции. В условията на евентуалност прави възражение за прекомерност на заплатеното от ответника адвокатско възнаграждение за въззивното производство.

Въззиваемият/ответникът – „Джейпи къмпани“ ЕООД е подал в срок отговор на въззивната жалба, чрез адв. Й.. В писмени бележки излага подробни доводи по всяко едно от твърденията на въззивника, които ще бъдат разгледани при съответното им обсъждане в мотивите на решението. Счита въззивната жалба за неоснователна, а обжалваното решение за правилно и законосъобразно и моли да се потвърди. Претендира разноски за въззивното производство.

На основание чл. 269 от ГПК, въззивният съд след служебно извършена проверка на решението установи, че то е валидно и допустимо в обжалваната част, и не е постановено в нарушение на императивни материалноправни норми.

Софийският апелативен съд, след преценка на доказателствата по делото и като съобрази доводите в жалбата, приема за установено от фактическа и правна страна, следното:

Производството пред Софийски градски съд е образувано по искова молба на сдружение с нестопанска цел „Музикаутор“ Сдружение, който е сдружение за колективно управление на права на територията на Република България и има сключени договори с авторите на текстовете и композиторите на изброените подробно в исковата молба шест броя песни. Страните не спорят, че между тях няма сключен договор, въз основа на който се разрешава използване на произведения на членове на сдружението и на членовете на сродните дружества. Ответникът е ползвател по смисъла на § 2, т.6 от ПЗР на ЗАПСП, поради което е следвало да сключи договор по чл. 58 от ЗАПСП за предварително отстъпени авторски права със съответните правоносители директно или чрез организацията за колективно управление, която управлява съответната категория права в държавата, в която се осъществява използването.

Въззивният съд приема установената от първоинстанционния съд фактическа обстановка и

правни изводи за основателност на предявените искиове, към които мотиви следва да препрати, на основание чл. 272 ГПК.

Първоинстанционният съд е приел, че всяко едно от процесните музикални произведения са защитим обект на авторски права по чл. 3, ал. 1, т. 1 и т. 2 от ЗАПСП. Кредитирал е показанията на свидетеля П., който е заявил, че посетил ресторант „GatoNegro” през м. 06.2021г. и установил, че същият е озвучен с чужди музикални произведения. В подкрепа на тези показания бил представен касов бон от 05.06.2021 г. за заплатена сума от 12,18 лв., в ресторант „Gato Negro” - стопанисван от ответника. Според първоинстанционният съд, показанията на разпитания свидетел не можели да установят, че при неговото посещение в ресторанта на ответника, са били безжично излъчени именно процесните шест песни - „Гърлс нийд лоф“, „Дъ Уърст“, „Скай Уолкър“, „Прити Литъл Фиърс“, „Буут ъп“ и „Хотлайн Блинк“. Приел, че с инсталирано на мобилния телефон на свидетеля софтуерно приложение „Шазам“ не можело да се „идентифицират“ процесните музикални произведения, тъй като свидетелят нямал преки възприятия относно тези факти, а възпроизвеждала добита от него информация от мобилното приложение.

При така установената фактическа обстановка въззивния съд приема от правна страна следното:

Неоснователни са твърденията на въззиваемия, че ищецът не е материално и процесуалноправно легитимиран.

Ищецът - „Музикаутор“ Сдружение е сдружение с нестопанска цел и в качеството си на организация за колективно управление на авторски права е регистриран от Министъра на културата по реда на чл. 40б, ал. 1 ЗАПСП (ред. ДВ бр.25 от 2011г.). Активната легитимация на ищеца следва от закона, което му дава право предяви от свое име правата на автори, които са сключили договори за представителство със сродни на сдружението организации, на основание чл. 40, ал. 10 ЗАПСП (ред. ДВ бр.25 от 2011г.). Съгласно разпоредбата на чл. 95а, ал. 2 ЗАПСП (ред. ДВ бр.21 от 2014г.), за да се приеме наличие на легитимация на такива организации не е необходимо те да установяват поверените им индивидуални права на управление и тези, предоставени им от сродни организации. Законът освобождава организациите за колективно управление на права от необходимостта да доказват индивидуални права на управление спрямо конкретни произведения и автори, след като веднъж са ги вписали или декларирали пред Министерство на културата – чл. 40б-40д ЗАПСП (ред. ДВ бр.25 от 2011г.), т.е. организациите се явяват добросъвестни, съответно извършват дейност в защита на законово регламентирани права на голяма група субекти с цел да бъде санкционирано нарушението на тези права чрез неправомерното им засягане.

Видно от приетото и неоспорено от страните заключение на вещите лица, изготвили първоначалната и допълнителна съдебно-авторска експертиза, се установява, че ищецът има сключени договори с чуждестранни сродни организации – ASCAP BMI, PRS и SOCAN, чиито членове са и процесните автори и композитори. Материалната легитимация обуславя процесуалната легитимация на ищеца, които има право да предяви искивете чл. 95 ЗАПСП и

чл. 95б, ал. 1, т. 6 ЗАПСП. Това обстоятелство следва и съгласно дял втори "а", чл. 94, чл. 94а и чл. 94с вр. § 24, ал. 1 ЗАПСП, с което също е предоставена възможност за реализираната защита. Това обстоятелство се установява и от водения към Министерство на културата регистър по чл. 40г, ал. 2, т. 4а ЗАПСП, наличен на официалния интернет сайт на министерството, от който е видно сдруженията, с които „Музикаутор“ Сдружение има сключени договори – относно музикални произведения и литературни произведения, свързани с музика. Това обстоятелство се потвърждава и от приетата по делото съдебно-техническа експертиза.

Неоснователно е възражението на въззивника, че с показанията на свидетеля П. се установявал фактът на нарушението. Този свидетел е заявил, че на 05.06.2021г. е посетил процесният обект и чул описаните музикални произведения, които е идентифицирал използвайки приложение на телефона си – „Шазам“. След това е изпратил установените музикални произведения от личния си имейл до служебния имейл на „Музикаутор“, който отговорил, че представляват авторите на шестте песни.

Според мнозинството от съдебния състав, показанията на свидетеля П. правилно не са кредитирани от първоинстанционния съд, тъй като не се подкрепят от останалите обстоятелства по делото, поради което ищецът не е провел главно и пълно доказване на факта на нарушението на процесната дата, при използването на всяко едно от процесните музикални произведения. Представеният по делото касов бон, удостоверява единствено и само, че на посочената дата в процесния обект е извършена консумация на определена стойност, но не удостоверява кое лице я е извършило, за да може да бъде установено посещението му в заведението на ответника. Дори и да се приеме, че с касовия бон се доказва посещаването на заведението от сътрудника на ищеца, със свидетелските показания не се установява и фактът на твърдените нарушения.

Цитирането на други решения на САС и на СГС, в които според въззивника съдът е кредитирал показанията на свидетелите им за достоверни, не може да обоснове извод за допуснати нарушения от страна на първоинстанционния съд, съответно да задължи настоящия въззивен състав да кредитира показанията на свидетеля на ищеца като достоверни. Тези решения нямат задължителен характер за настоящия състав на съда, а начинът на преценка на свидетелските показания е определен от закона, съобразно разпоредбата на чл. 172 ГПК.

Въззиваемата страна претендира разноски за въззивното производство за платено адвокатско възнаграждение в размер на 1 200 лева с включен ДДС, за което са представени доказателства, че са реално договорени и преведени по банков път, съгласно т. 1 от ТР № 6/2012г. на ОСГТК на ВКС.

Неоснователно е възражението на въззивника за прекомерност по реда на чл. 78, ал. 5 от ГПК. Размерът на уговореното възнаграждение от 1000 лева без ДДС не е прекомерен, при нормативно определен минимум от 630 лева без ДДС. Предметът на делото представлява, както фактическа така и правна сложност, касаещ приложението на специфична правна материя в областта на материалното право и с противоречива практика в областта на

процесуалното право. Това изисква специфична квалификация, допълнителни познания и усилия на процесуалния представител на ответника, включително изследването и съобразяването на множество съдебна практика по сходни правни спорове.

Така мотивиран, Софийският апелативен съд

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА решение № 453 от 26.04.2022г., по т.д. № 20211100901354 по описа на СГС за 2021г., т.о., VI-4 състав.

ОСЪЖДА Сдружение „Музикаутор“, ЕИК 831005050 да заплати на „Джейпи къмпани“ ЕООД, ЕИК 204301832 сумата от 1 200/хиляда и двеста/лева с включен ДДС, представляваща разноски на ответника за въззивното производство.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____